

Kirándulás Bánságban és Bácskában - Beszámoló

Utazás időpontja: 2023.06.05. - 2023.06.09.(5 nap, 4 éj)

Pályázati azonosító: HAT-KP-1-2022/1-000012

2023. június 5-én indultunk el a 7.A osztály Határtalanul pályázaton nyert bácskai és bánsági kirándulására. Reggel 7.20 órakor indultunk és a határon is fennakadás nélkül átjutottunk, így dél körül megérkeztünk Szabadkára.

A szabadkai Széchenyi István Általános Iskola előzetes megbeszélésünk ellenére sem tudott sajnos fogadni bennünket az iskolában, mert a szerbiai iskolai lövöldözés miatt korábban zárult a tanév és bezártak az iskolák. A szabadkai városháza előtti téren a szökőkútnál azonban végignéztük az iskolai záróünnepséget, ahol magyar származású diákok búcsúztatták a tanévet. Így módunkban állt helyi gyerekekkel találkozni.

Honismereti vezetőnkkel, Csöke Márkkal, belülről is megtekintettük a magyar szecessziós Városházát, amelynek ablakairól nemzeti nagyjaink és királyaink tekintettek vissza ránk. Szabadka város központjának bejárása után végigsétáltunk a Korzón, útba ejtve a kaptáros házat is. Megcsodáltuk a magyar szecesszió egyik remekművét, a mézeskalács házat, vagyis a Raichle-palotát. Ellátogattunk felújított szabadkai Zsinagógához, amely Európa második legnagyobb zsinagógája, majd átsétáltunk a Gimnázium elé, a Kosztolányi szobrokhoz (itt egy Kosztolányi verssel emlékezünk meg a város szülőttéről). A buszból megtekintettük a Szent Teréz Székesegyházat.

Tovább utazva a Palicsi-tó partján tettünk sétát, ahol szecessziós fürdő épületeket, színpompás villákat láthattunk. Nagyon sajnáltuk, hogy ezek rossz állapotban lévő épületek, de képzeletünkben felidéztek a tó fénykorát. Szállásunk Kishegyesen volt egy családi panzióban, ahol igazi magyar vendégszeretettel fogadtak bennünket.

Következő nap Péterváradra indultunk: A Bánk Bánból ismert Petur bánról elnevezett város erődje egykoron a történelmi Magyarország második legnagyobb erődítménye volt. A Tarcal lankáira felkapaszkodva gyönyörű kilátást nyerünk Újvidékre, Szerbia második legnagyobb városára. Az erőd 1848/49-ben magyar kézen volt.

Délután megérkeztünk Nándorfehérvárra: Három várkapun átkelve megérkeztünk a várba, ahol élénk társaság a Száva és a Duna összefolyása és azok a helyszínek, amelyek a történelmünk egyik leghíresebb csatájának helyszínéül szolgáltak. A diadal történetének felidézése után főhajtással és koszorúzással tiszteltük a várban található emlékkőnél.

Este megérkeztünk szálláshelyünkre, Viminaciumba, mely egy római kori táborot idézett.

A harmadik napunkat a Viminacium régészeti feltárásának megtekintésével kezdtük: 3. századbeli római festett sírkamrák kerültek elő, melyek nagyon szép állapotban maradtak fenn. Ezek a festmények hasonlóak voltak, és ugyanabból a korból származtak, mint városunk, Pécs világörökségi festett sírkamráinak képei.

Délelőtt látogatást tettünk még Zsigmond királyunk által is ostromolt várba. Megismerjük a Babakáj szikla legendáját, László vár történetét.

Szerbiában hajóra szálltunk és a Vaskapu-szoros Kis- és Nagy-Kazán szakaszán sétahajózártunk a Trajanus tábláig, a Decebál szoborig, sőt még a nemrégiben felavatott Széchenyi-táblát is megtekintjük. Ez volt az utunk fénypontja.

Megtekintettük a buszból a Vaskapu I. vízierőműt és meghallgattuk a Nándorfehérvár és Vidin közötti Szendrő-Kulics-Rama-Galambóc-Fetislam török végvári vonal kiépülésének történetét.

Kladovoban a vár megtekintése után megérkeztünk a szállásunkra, amely a Dunára tekintett és a kikötői életet is megfigyelhettük ezáltal.

Ezután Herkulesfürdőre utaztunk a negyedik napon, amely egykor Magyarország kincses dobozának számított.

Herkulesfürdőn gyakori vendég volt a császári pár, Ferenc József és Erzsébet királyné, vagyis Sziszi is. Sétát tettünk a mára jócskán megkopott monarchia-korabeli villák, parkok, zenepavilonok között a gyógyforrásokban gazdag Cserna mentén. Az ezeréves határ hegyeinek koszorúja tövében megbúvó településen sétálva átértük, hogy milyen lehetett az élet e vidéken a kiegyezés és a Trianon-diktátum közötti fényes időszakban.

Délután elértük Temesvárt: A Bega-menti központi parkban megtekintjük a szoborsort, ahol magyar történelmi személyek alakjai is megtalálhatóak. A Loyd soron sétálva a különleges épületeket, a többnemzetiségű színházat, és az egykori várat látjuk, amely ma a Bánát múzeumnak ad otthont. Bolyai János emléktáblája mellett elhaladva érkezünk a Paradenplatz-ra, ahol a városháza épülete is áll. Megkoszorúztuk Klapka György honvédtábornok szülőházát. Átsétáltunk az egykori török ellen harcoló várkapitányról elnevezett Losonczy térre, ahol megtekintettük a Dóm épületét, a szerb templomot és a pravoszláv parókiát, a vármegyeházát és a szecessziós épületeket.

Utolsó nap a Temesvárral mára összenőtt Szabadfaluba látogattunk Petőfi szobrához. A Petőfi emlékvépcső kapcsán megemlékeztünk arról, hogy ezen a helyen álló egykori dombtetőn léptette elő Bem apó a híres magyar költőnk. Aradra érve fejet hajtottunk szabadsághőseink, a 13 vértanú emlékére állított Szabadság-szobornál, majd koszorúztunk a kivégzett tábornokok vesztőhelyén. Aradon várt ránk Fekete Károly, honismereti vezető, akitől megismerhettük szülővárosa történetét. Ezt követően hazafelé vettük utunkat vidám énekszóval kísérve. Sok új ismerettel, tapasztalattal és élménnyel gazdagodva épségben hazaértünk.